

отчайва. Макаръ бедствието да е безкрайно, то не е непобедимо. Ние всички дружно ще работимъ, за да поправимъ причиненитѣ загуби. Народната душа се кали въ страдания. Тѣ я правятъ по-жилава, по-яка. Следъ страданията иде победата. Следъ кръста на Христа дойде възкресението му.

България е преживѣла много страдания. Ще преживѣе и сегашнитѣ. Нейната звезда нѣма да потъмнѣе; тя пакъ ще блести — за наша радостъ и за радостъ на бжднитѣ поколѣния.

Млади читатели! Вашитѣ бащи, братя и по-възрастнитѣ ще изпълнятъ дълга си къмъ пострадалитѣ, кой както и съ каквото може. Изпълнете и вие вашия дългъ. А той е: учете се добре, за да станете достойни граждани на Родината. Нейното бждаще ще зависи отъ васъ. Грамаднитѣ загуби отъ народното бедствие нѣма да се поправятъ въ скоро време. Изгубенитѣ милиардни богатства, спечелени съ трудъ и спестовностъ презъ нѣколко десетки години, не могатъ да се наваксатъ само въ наши дни. За тѣхъ ще бждатъ потрѣбни и вашитѣ усилия и трудъ. Загубитѣ ще понасятъ не само възрастнитѣ сега, но и идещитѣ поколѣния. А това сте вие, младитѣ. Учете се, за да станете способни да помагате на Отецеството. Само тѣй — чрезъ нашитѣ и вашитѣ бждащи усилия — ще бждатъ излѣкувани ранитѣ на нашата родна земя.

